

קורונה

עלה זהב

(התכתבות עם פול צלאן)

מִן הַיָּד מְכַרְסֵם לִי הַסֵּתוֹ אֶת עֲלֵהוּ. אֲנַחְנוּ יְדִידִים.
אֲנַחְנוּ קוֹלְפִים אֶת הַזְמַן מֵתוֹךְ הָאֲגוּזִים וּמִלְמָדִים אוֹתוֹ לְלַכֵּת.
הַזְמַן חוֹזֵר לְקַלְפָּה.

בְּרֵאֵי יוֹם רֵאשׁוֹן,
בְּחֵלוֹם יִשְׁנִים,
הִפֵּה דוֹבֵר אֲמַת.

עֲלֵה זָהָב
לֹא קִלְפַת אֲגוּז
הוּא הֶרְגַע
בִּינִינוּ
הוּא מְנַצֵּץ
גַם בְּלִי שְׂכָלֵל נִבְחִין

עֵינֵי רְכוּנָה אֶל עֲרוֹת אֶהוּבְתִי.
אֲנַחְנוּ מִסְתַּכְּלִים זֶה בְּזֶה,
אֲנַחְנוּ אוֹמְרִים זֶה לְזֶה דְּבָרִים אֲפִלִּים,
אֲנַחְנוּ אוֹהֲבִים זֶה אֶת זֶה כְּפָרָג וְזִכְרוֹן,
אֲנַחְנוּ יִשְׁנִים כְּמוֹ יַיִן בְּצִדְךָ,
כְּמוֹ הַיָּם בְּקִרְוֹדֵם שֶׁל הַסַּהַר.

אֲנַחְנוּ עוֹמְדִים חֲבוּקִים בְּחֵלוֹן, מִן הֶרְחוּב מִסְתַּכְּלִים בְּנוֹ:

הַגִּיעָה עֵת שִׁידְעוּ!
הַגִּיעָה עֵת שֶׁהָאֶבֶן תּוֹאִיל לְפָרֶחַ,
שְׂאִי־הַמְנוּחָה תִּפְעֵים אֶת הַלֵּב.
הַגִּיעָה עֵת שֶׁתִּגִּיעַ עֵת.

הַגִּיעָה עֵת.

לִוֵּז הַזְמַן הוּא הָעֵצָם
כְּשֵׁאת מְלַמֶּדֶת אֶת גּוֹפֵי לְרִקָּד
בְּמִקְצֵב סְדִיר
וְצִלִּיל צוֹרֵם לְפָרְקִים
לֹא צָרִיךְ שְׁמִישָׁהוּ יִדַע
לֹא צָרִיךְ לְצַעֵק
אֶת הֶרְגַע
רַק אֲנַחְנוּ חוֹלְקִים

יְדִים מְמַשְׁשׁוֹת בְּחֻשְׁכָּה
שְׁנִים הוֹפְכִים לְאַחַד
גּוֹף בְּתוֹךְ גּוֹף
מְחַשְׁבָּה בְּתוֹךְ מְחַשְׁבָּה
מִקְצֵב זָהָה
צִלִּילִים שׁוֹנִים

וְאִזְ דְּמָמָה דְּקָה
רַק מְבַטֵּינוּ מְדַבְּרִים

מגרמנית: שמעון זנרבנק, מתוך סורג שפה, הקיבוץ המאוחד 1994

כִּי טוֹב
שֶׁ
עֲלֵה זָהָב
הוּא הֶרְגַע
בִּינִינוּ

כִּי
כְּקִלְפַת הַשּׁוֹם
הֵם
חִינּוּ.

